

[Indenrigsministeren.]

det, jeg forelagde, mente jeg, at det vilde have til Følge, at kun den lille Brøkdæl af Befolkningen, som havde særlig imod Vaccination, og for hvis Samvittighed det ligefrem var en Tvang, vilde holde sig tilbage, altsaa med andre Ord, at man paa den ene Side opnaaede baade Gennemvaccinationens Sikkerhed og den Fordel, det vilde være, om man helt og fuldt kunde tage Hensyn til den enkeltes Samvittighed og indre Overbevisning paa dette Omraade. Men det har altsaa ikke været muligt at føre dette Synspunkt igennem.

Jeg vil endnu gerne knytte en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Axel Dams Udtalelse. Jeg maa sige, at det var meget uklart, hvad det ærede Medlem egentlig tænkte sig. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at man skulde se, om man ikke kunde nøjes med Tvang i visse Tilfælde. I hvilke Tilfælde? (*Axel Dam*: Ved en truende Epidemil). Ja, i saa Fald kan jeg henvise til Bemærkninger, jeg har gjort til det ærede Medlem Hr. Pürschel. I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse sige, at jeg var ked af, at det ærede Medlem, netop under Hensyn til, hvorledes hele dette Forhold ligger, brugte det Udtryk, at man maatte huske paa, at i mange Tilfælde var Vaccinationen forbundet med Livsfare. Thi det synes jeg ikke, man har Lov til at sige, naar man ikke har stærkere Grundlag, end det ærede Medlem sikkert har. Man har tværtimod Lov at sige, at det er uhyre faa Tilfælde, hvor Vaccinationen er forbundet med Livsfare. Jeg vil udtrykke det saaledes, at der sikkert ikke kan være Tvivl om, at det at lade sit Barn vaccinere er ikke forbundet med større Risiko og Fare, end Forældre udsætter sig for, naar de sender deres Børn til Tandlægen, hvor der ved Tandlægebehandling ogsaa er en Mulighed for Infektion og Komplikationer. Jeg vil gerne føje dette til det ærede Medlems Udtalelse, fordi jeg ikke synes, det er rigtigt at skabe Frygt maaske i mange Menneskers Sind, medmindre man har et meget stærkere Grundlag derfor, hvad jeg dog vil tro, at det ærede Medlem ikke har.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det forbavser mig noget hos en saa ideelt præget Personlighed som den højtærede Minister at møde en saadan Foragt for den Tro, jeg havde givet Udtryk for, og det glædede mig da ogsaa,

at han til sidst selv mødte op med Troen; thi naar han talte om Risikoen ved at gaa til en Tandlæge og sammenlignede den med Risikoen ved at blive vaccineret, er der her fornøftigvis kun Tale om Tro; thi derom ved den højtærede Minister intet som helst. Men der er den Forskel, at jeg vedkender mig min Tro, medens den højtærede Minister gav sin Tro ud for Viden.

Dernæst talte Ministeren om Koppernes Forløb hos de vaccinerede sammenlignet med deres Forløb hos uvaccinerede. Jeg skal dertil sige, at jeg har set Statistikker, der gaar ud paa det stik modsatte. Hvilken af disse Statistikker der er rigtig, skal jeg ganske lade staa hen i Kraft af den Vurdering, der er saa bekendt, hvorefter Statistikken rangerer meget højt i Retning af Upaalidelighed.

Med Hensyn til Holland har jeg kun henvist til dette Land, fordi det der viser sig, at man ad Frivillighedens Vej fik en meget stærk Tilgang til Vaccinationen, da Faren truede. Det var det, jeg sagde, og ikke andet. Ministeren talte om, hvorledes man vilde stille sig, naar hele Befolkningen var uvaccineret. Denne Forudsætning er urigtig; thi Frivilligheden vilde, som den højtærede Minister ogsaa selv troede, føre til, at en stor Del af Befolkningen vilde være vaccineret. Dernæst viser selve dette Lovforslag, at man ikke i højere Grad frygter en begyndende Epidemil her i Landet end, at man endog giver Beføjelse til at vaccinere enkelte Huses Befolkning. Hvis der kommer Koppetilfælde i en tætbebygget Gade som Istedgade eller Ryesgade, vil man altsaa kunne begrænse sig til at revaccinere enkelte Huses Beboere. Det viser, med hvilken Sindsro man fra Lægernes Side ser paa en begyndende Epidemil, og det viser, hvor god Tid man i Virkeligheden i Nutiden har til at imødegaa Faren. Ud fra dette maa jeg fastholde mine tidligere Udtalelser.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam og det ærede Medlem Hr. Pürschel har begge talt om, at vi jo ikke har haft nogen Koppepidemil her i Landet, men vi maa ogsaa huske paa, at vi i en Række af Aar har haft tvungen Vaccination, den har netop været et Middel til at skærme os. Og det er ikke rigtigt, at her ikke har været Kopper; at der er nogle Læger, der ikke har set denne Sygdom,